

Oponentský posudek o diplomové práci Tomáše Uličníka

„ Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazky “

Téma diplomové práce lze pokládat za aktuální. I když Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy bude s účinností od 17. 12. 2009 nahrazena nařízením Řím I, právě pozornost, která je v práci věnována úpravě v tomto nařízení a srovnávání s úpravou v Římské úmluvě, přispívá k aktuálnosti práce.

Zvolený způsob zpracování klade nároky na znalosti pramenů, literatury a judikatury. Autor provádí výklad pozitivní úpravy v Úmluvě a na řadě míst srovnávací metodou vykládá i úpravu v nařízení Řím I. Pokud se v úvodu práce uvádí, že cílem práce je zaměření na nejdůležitější instituty Úmluvy, jejich výklad a srovnávání s nařízením Řím I, lze konstatovat, že cíl práce byl splněn. Vzhledem k významu, který je v práci přikládán srovnávání s nařízením Řím I, lze podotknout, zda toto zaměření práce by nemělo být vyjádřeno i v názvu práce.

Ze způsobu zpracování je patrné, že autor postupoval samostatně, dokáže pracovat s literaturou i prameny a vytěžit poznatky z nich k vlastnímu logicky uspořádanému zpracování. Práce je opatřena na diplomové práce neobvykle rozsáhlým poznámkovým aparátem. Práce je psána jasně a formulace jsou přesné. Systematické rozvržení práce je vhodné. Analýza jednotlivých ustanovení Úmluvy je podrobná a jde do značné hloubky.

Z připomínek k práci lze uvést, že definice imperativních norem na str. 51 je poněkud nejasná, zřejmě protože v ní jsou spojeny imperativní normy práva státu soudu a imperativní normy cizího právního řádu. Při obhajobě bylo by vhodné zmínit úpravu smluv o přepravě v Římské úmluvě ve srovnání s úpravou v nařízení Řím I.

Práci doporučuji k obhajobě a předběžně ji hodnotím stupněm „výborně“.

V Praze dne 20. dubna 2009

Oponent:

Prof. JUDr. Zdeněk Kučera, DrSc.